

Příklady přání studentů směrem k tlumočnickům ze sborníku studií Elizabeth Winston:

- Při diskuzích nebo dotazech pedagoga směrem ke studentům musí tlumočníci před výpovědí dodávat jména osob. V opačném případě si studenti stěžovali, že nemají přehled o tom, kdo, co právě říká.
- Tlumočte všechno. (Někteří tlumočníci začnou tlumočit až začátek učitelova výkladu. Studenti by ale rádi věděli, co si například před začátkem hodiny učitel neformálně říká se slyšícími studenty.)
- Nechte mě rozhodovat se sám za sebe. Nerozhodujte za mě, ani mě zbytečně neopečovávejte. (Tlumočník nechával pro studenta zopakovat informaci, protože si myslel, že student nerozumí. Tlumočník peskoval studenta za to, že se na něj nedívá.)
- Nespoléhejte se na informace ode mě. (Studenti jsou neradi, pokud je tlumočník požádá o znak pro hláskované slovo.)
- Prosím, mluvte tak, jako bych to říkal já. (Studenti by si přáli, aby tlumočník rozlišoval při tlumočení do mluveného jazyka, že hovoří právě oni – specifický projev, užívání slov, jiný hlas, používali odborné termíny, které použil student, ...)
- Upravte svůj projev ve znakovém jazyce tak, abych poznal, že mluví učitel. (Studenti by si přáli, aby tlumočník držel stejný „tón“ jako učitel. Pokud učitel vtipkuje, měl by se vtip dostat i k neslyšícím studentům a ne tlumočit monotónně.)